

Jak mohl Bůh něco takového dopustit?

DOPOUŠTÍ BŮH ZLO? Tuto otázku položila po tragických událostech 11. září v New Yorku reportérka americké televizní stanice CBS Anne Grahamová, dceř známého evangelisty Billyho Grahama. Ta odpověděla: „Věřím, že Bůh je touto tragédií hluboce zarmoucen, zrovna tak, jako my. Po léta však v naší zemi říkáme Bohu, aby odešel z našich škol, vlády a z našich životů. A protože je gentleman, tiše se stáhl do ústraní. Jak od něho můžeme očekávat, že nám požehná, že nás bude chránit, když chceme, aby nás nechal na pokoji?“

Přinášíme vám několik názorů samotných Američanů na to, co všechno změnilo jejich společnost. Společnost, která kdysi svoji ústavu postavila na Bibli a víře v Boha.

Myslím si, že to všechno začalo, když Madeline Murray O'Hairová rozpoutala v 70. letech kampaň proti modlitbám ve školách. Přes odpor a protesty své požadavky nakonec prosadila. A my jsme se s tím smířili.

Někdo řekl: „Ve škole by se neměla číst Bible.“ Bible, která říká „Nezabiješ, nepokradeš... ale milovat budeš bližního svého jako sám sebe“. Ani tomuto návrhu jsme se neubránili a Bible zmizela ze škol.

Potom známý dětský psycholog Dr. Benjamin Spock přišel s tvrzením, že rodiče by neměli děti tělesně trestat, když neposlušují, protože tím deformují jejich osobnost a mohli by poškodit jejich sebevědomí. A my jsme řekli: odborník jistě ví o čem mluví. Tak jsme přijali i tento názor. (*Mimochodem – syn Dr. Spocka spáchal sebevraždu*).

Další řekl: „Také učitelé a ředitelé škol by neměli trestat naše děti, když neposlušují.“ A rodiče tento návrh podpořili. Ředitelé škol proto nařídili, že se už žádný učitel nesmí studentů ani dotknout, i když neposlechnou, protože školy nechtějí mít špatnou pověst a už vůbec nestojí o to, aby je někdo žaloval. A společnost souhlasila.

Pak zase někdo řekl: „Nechme naše dcery podstupovat potraty, pokud si to přejí. Ani to nemusí doma

říkat svým rodičům.“ A my jsme řekli: „Proč ne? Proč bychom měli omezovat jejich práva?“

Pak nějaký chytrý člen školní rady řekl: „Kluci jsou kluci, stejně si vždycky budou dělat, co chtějí. Tak proč bychom jim nemohli dát kondomy, ať si užijí zábavy podle libosti? Vždyť rodičům nemusí říkat, že je dostali ve škole.“

Pak nějaký vysoký vládní představitel řekl: „Není důležité, co děláme v soukromí. Ať si každý dělá co chce, včetně prezidenta. Pokud vystupuje slušně na veřejnosti a v práci, je úplně jedno, co dělá v soukromí.“

Potom někdo přišel s nápadem vydávat časopisy s obrázky nahých žen s tvrzením, že jde jen o obdivování krásy ženského těla. Pak to šlo ještě mnohem dál a někdo začal zveřejňovat obrázky nahých dětí. A dnes je vše zcela běžné a volně každému přístupné na internetu. Máme to zakazovat? Vždyť máme svobodu projevu...

A pak producenti zábavného průmyslu řekli: „Udělejme televizní show a filmy, které propagují hrubost, násilí a sex. Nahráváme

hudbu, která opěvuje znásilňování, drogy, vraždy, sebevraždy a satanismus.“ A my jsme řekli: „Vždyť je to jenom zábava, to nemá žádný nepříznivý vliv. A navíc, nikdo to nebere vážně.“

A teď se ptáme sami sebe, proč naše děti nemají svědomí, proč nedokážou rozlišovat mezi správným a špatným a proč jim nevadí zabíjet cizince, spolužáky a sami sebe. Stačí o tom jen trochu přemýšlet, a dojdeme k závěru: sklízíme, co jsme zaseli...

Je zvláštní, jak je pro nás jednoduché vyhodit Boha na smetiště a pak se divíme, proč svět spěje do záhuby.

Je zvláštní, že se surovost, vulgárnost a násilí volně šíří všemi médii, ale zprávy o víře, lásce a naději se k nám téměř nedostanou.

Je zvláštní, že věříme tomu, co říkají noviny, ale zpochybňujeme to, co říká Bible.

Je zvláštní, že někdo může říct „věřím v Boha“ a přitom se k němu dál obrací zády.

Je zvláštní, jak někdo může chodit v neděli do kostela, ale ve všední den nikdo nepozná, že je křesťan.

Je zvláštní, že se víc starám, co si o mě myslí lidé, než co si o mě myslí Bůh.

Je zvláštní, že jsme rychlí někoho soudit, ale sami soudy druhých nepřijímáme.

Je zvláštní, že každý chce mít zajištěné nebe aniž by musel věřit, přemýšlet, nebo dělat cokoliv, co říká Bible.

Přemýšlíš? Váháš? Myslíš si, že u nás je situace úplně jiná? Pokud si myslíš, že tento letáček stojí za přečtení, předej ho dál.

z letáčku BTM [H79]

Co by Bůh odpověděl?

Stále častěji slyšíme o násilí ve školách. V jedné škole, kde k něčemu takovému došlo, se prý na nástěnce objevil lístek – jakýsi otevřený dopis Bohu:

Následující den se vedle prvního lístku objevil druhý:

z časopisu Milujte se č. 37/2016